

at vi kan klare os med en 5-års-ledighedsperiode.

Det er selvfølgelig en fornemmelsessag, men jeg vil godt bede hr. Aage Frandsen overveje, om ikke det var en øvelse værd at sige, at man også fra SF's side skal være medvirkende til, at det kommer til at kunne fungere i en beskæftigelsesmæssig fremgangstid. Jeg synes, det er for let at stå af og sige, at nu kan man klare sig selv.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, jeg har sagt, er, at vi er uenige i en række af midlerne, som ligger i det her forslag.

Når det drejer sig om dagpengeperiodens længde, kan man jo sige, at hvis alle, som har været ledige i fem år, kommer i arbejde, som regeringen forestiller sig, hvorfor skal man så forkorte den? Så er det jo slet ikke nødvendigt. Man kan selvfølgelig også omvendt sige: Jamen vi kan lige så godt forkorte dagpengeperioden til fem år, for der er jo ingen, der får brug for det. Men man kan da lige så godt sige: Der er ingen grund til at forkorte dagpengeperioden, hvis man er så sikker på, at ingen falder ud. Så kan man lige så godt lade være, så kan man gøre den uendelig.

Det, der er vores idé, er at sige, at folk står til rådighed for arbejdsmarkedet. De skal have tilbudt et arbejde, og de skal selvfølgelig tage det arbejde, som vi har tilbudt dem, når det i øvrigt altså er et regulært arbejde. Det skal de selvfølgelig gøre, og så er det nærmest ligegyldigt, om dagpengeperioden er den ene eller den anden, for så kommer man aldrig ud i, at arbejdsløsheden kan vare så længe som fire, fem eller syv år.

Ideelt set bør man kun være arbejdsløs et års tid, endda mindre. Jeg ville da være træt af overhovedet at være arbejdsløs, og det mener jeg også de fleste andre er, så derfor er det en nødløsning, når vi siger, at dagpengeperioden skal være lang.

Men hvis man i regeringspartierne er så sikre på, at der ikke er nogen, der falder ud efter fem år, hvorfor så sige, at dagpengeperioden skal forkortes? Hvorfor har man så lavet en besparelse på posten? Det er jo, fordi man regner med, at der er nogle, der forsvinder andre steder hen i systemet.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Ole Vagn Christensen for en kort bemærkning, og så forsøger vi at komme tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et godt spørgsmål, hr. Aage Frandsen her kom med.

Vi kunne have valgt den vej. Vi kunne have sagt: Lykkes det, eller lykkes det ikke, og have stillet folk i udsigt, at så ser det bare sådan ud, og når de syv år er gået, fanger det hele.

Vi har valgt en anden vej. Vi har valgt den vej, hvor vi tror på, at der er balance omkring det her punkt, og det vil sige, at vi har en forpligtelse som socialdemokrater, for vi er ikke interesseret i bare at få folk skubbet ud. Det er derfor, jeg sagde: Hvad vil man gøre, hvis nu det viser sig, at en 4-årig periode ikke kan nå sammen? Det fik jeg ikke noget svar på fra Venstre.

Vi tror på, at den 5-årige periode er dér, hvor vi har nået balancepunktet ud fra det, som vi kender til, og derfor er det selvfølgelig klart, at man ikke kommer i den situation, og at man i hvert fald forstår at få samlet tingene op hen ad vejen. Det var derfor, jeg anbefalede hr. Aage Frandsen at gå med ind i den opgave, som ligger her, for jeg tror, at vi er meget enige.

Lange ledighedsperioder er jo et udtryk for, at samfundet ikke kan klare fordelingen af beskæftigelsen, af uddannelsen, og derfor drejer det sig selvfølgelig om, at vi prøver på at tilnærme os disse situationer.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi dette lovforslag som en forbedring og en opstramning af det nuværende system.

Debatten om dagpengene og velfærdssamfundet har været meget livlig gennem de sidste år, og kritikken af dagpengesystemet har været massiv.

I vores parti har vi i godt samarbejde med de øvrige regeringspartier lavet et udspil til en ny og, mener vi, forbedret dagsorden for de ledige. Der skal tages hånd om dem på en anden og en bedre måde. Det er det, lovforslagene er udtryk for, og som jeg ser det, står vi med et oplæg, som mange bør kunne være med til at tilslutte sig.

Forslaget har forskellige sigter. I opgangstider – i øvrigt altid – er det vigtigt at sikre den fornødne fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det er derfor et forslag om at åbne op for, at arbejdsløshedskassernes faglige afgrænsning kan blive udvidet. Meningen er at gøre a-kasserne mere professionelle og sikre et bedre grundlag at drive dem på.